

Canviar o morir: Quin futur per a la socialdemocràcia?

POUL NYRUP RASMUSSEN

web autor, 24.07.09

Traduït per Raimon Obiols

Els ciutadans europeus han fet la seva tria. El Parlament europeu i la Comissió europea seran dirigits per una coalició de dreta. La complexitat del procés de decisió comunitària així- com els arranjaments tradicionals crearan sens dubte confusió entre els ciutadans sobre qui serà responsable de la orientació d'Europa pels cinc anys a venir. Però els governs i els partits de la dreta europea, així com els seus diputats en el Parlament europeu, han d'assumir ara plenament les conseqüències de la seva victòria pírrica, basada en uns nivells d'abstenció rècord. Crec que decebran molt als que els hi han fet confiança en les eleccions del 7 de juny. Els dirigents de la dreta europea, i en particular els del PPE, utilitzen avui una retòrica socialdemòcrata per enganyar els seus electors. S'han pres compromisos sobre la política social, sobre la lluita contra el canvi climàtic, sobre la regulació dels mercats financers i sobre altres qüestions; no seran mantinguts.

La tradició de legislar per consens perdurarà sens dubte a Brussel·les i a Estrasburg. Però jo tinc la convicció que ha arribat l'hora de posar més en evidència les diferències polítiques entre l'esquerra i la dreta. Després d'aquesta desfeta a les eleccions europees, la socialdemocràcia ha de fer com si res hagués passat, prenent així el risc d'ajudar la dreta a confondre encara més les fronteres polítiques en els anys a venir? No crec que aquesta sigui la via a seguir. Per començar, hem de lluitar pels

nostres compromisos de campanya: un nou pla de relançament europeu i una reforma en profunditat del sistema europeu de regulació financera. Però, ja des d'ara, hem d'anar molt més enllà.

La socialdemocràcia ha de renovar-se. Els valors sobre els que hem recolzat els nostres combats i els nostres èxits polítics des de fa més d'un segle han de seguir sent la nostra inspiració. Però hem de repensar el nostre projecte en el món d'avui, en perpètua mutació.

Hem de ser audaços, orgullosos d'allò que representem i més eficaços en la manera d'expressar les nostres idees i els nostres projectes. Hem d'aprendre a estar cada vegada més a prop de la gent, dels que se senten exclosos de la societat i ja no creuen en la política, donant resposta a les seves pors i als seus somnis. Nosaltres, els partits socialistes i socialdemòcrates europeus, hem de treballar junts més que mai. Hem d'estar també oberts a les persones i a les idees progressistes més enllà dels nostres propis partits.

Però encara hem d'anar més enllà. El nostre imperatiu, avui, és integrar al nostre pensament polític les dinàmiques d'un món en plena evolució.

És el cas del medi ambient. Hem lluitat per la protecció dels recursos naturals, de la biodiversitat, de la qualitat de l'aire i de l'aigua. Però com lligar això amb els nostres combats naturals per la justícia social i la igualtat? No hem estat capaços de desenvolupar una visió coherent a llarg termini pel desenvolupament ecològic de les nostres economies i de les nostres societats. Si no aconseguim trobar una manera de combinar el nostre combat de sempre contra les desigualtats amb

el medi ambient, ens veurem obligats a fer compromisos impossibles. Hem d'assolir més claredat i credibilitat polítiques sobre aquesta qüestió essencial que és el desenvolupament sostenible.

És el cas de l'economia mundial. Hem de trobar respostes millors pels aspectes més nefastos de la globalització. Hem treballat per un sistema econòmic global més sostenible i més just. Però les desigualtats segueixen sent escandaloses. I la creació de nova riquesa ecològicament sostenible, repartida més equitativament, no respon a les necessitats de milers de milions de persones que avui viuen en la pobresa. Hem de trobar noves respostes a aquest repte mundial, i les hem de trobar ràpidament. Si no, com podem pretendre continuar encarnant el principal moviment polític internacionalista?

És el cas d'Europa. Tenim por de defensar una Europa políticament més forta. Els nostres discursos són vacil·lants i a vegades fins i tot contradictoris. Una vegada més: si no arribem a elaborar un projecte clar i ambiciós per l'avenir polític d'Europa, no podrem convèncer els ciutadans per a que ens donin suport per construir una Europa capaç de protegir-los en la globalització.

Hem perdut unes eleccions, però no la guerra de les idees polítiques. Només estem a l'inici. En els cinc anys a venir, les institucions europees estaran dominades per la dreta. Hem d'utilitzar aquest període per emprendre un canvi audaç. Si ho aconseguim, els ciutadans reprendran confiança en nosaltres, potser per a molt temps. Si no reeixim i, sobretot, si refusem canviar i continuem com abans, morirem.